

Ο Γιώργος είναι απόφοιτος. Αληθινός. Γνήσιος λαϊκός καλλιτέχνης. Αφτιασίδωτος. Μπερδεύει τα λόγια του, όταν θέλει να σου πει κάτι στα γρήγορα. Τα κάνει. Δεν υπάρχει περίπτωση να σε στεναχωρήσει ηθελημένα. Θα προτιμήσει να στεναχωρήσει τον ίδιο του τον εαυτό...

" Βάλε μου εδώ, ρε μαέστρο, δυό μπαγλαμαδιές να παίζουν σαν μαντολινάτα, έτσι για την ψυχή του πατέρα μου", τον άκουγα να πικροζητάει, απ' τον Δημήτρη, στο στούντιο. Οπως ζητάει ένα μικρό παιδί λίγο ακόμη απ' τ' απαγορευμένο γλυκό...

Στ' αλήθεια έγραψα με κέφι τους στίχους αυτού του δίσκου, για να τους κανακέψει με τον τρόπο του ο Γιώργος. Αυτός ο δίσκος με κάνει να χαίρομαι και για ένα ακόμη λόγο: Που είμαι ο πρώτος στιχουργός με τον οποίο ο, χρόνια φίλος μου, Παναγιώτης Στεργίου κάνει μια ολοκληρωμένη δισκογραφική, πρόταση. Πιστεύω πολύ σ' αυτόν τον νέο συνθέτη. Και του εύχομαι να μεταβληθεί, στ' αλήθεια, σε μια απ' τις σανίδες σωτηρίας, για τις οποίες τρέμει το σημερινό λαϊκό μας τραγούδι. Έχει τη δύναμη, το ταλέντο, την κάψα. Και είναι νέος κι ανοιχτό μυαλό, πάνω απ' όλα...

Από ανοιχτά μυαλά έχουμε ανάγκη στους ανοιχτούς ορίζοντες...

Γιώργος Λεκάκης
Κουκάκι, Ιούλιος 1993